

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 87.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392283792/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

var han ham også ude af Hjærte. Men det kunde nu ikke blive andet — her havde han ikke Lov til at være egenkærlig. Han bed da Tænderne sammen og holdt ud.

Men så rejste Birte; og da følte Tue, at Slaget var tabt, ti vel havde han aldrig vovet at gå ud til hende, siden den Dag, han havde sluttet Venskab med Sigurd, men blot det, at han vidste, hun boede derude, at alt endnu stod i den lave Stue, som det havde stået i hine fjærne Dage, gav ham uægtigt Mod og Udholdenhed. Fra Vinduet i Moders Kabinet kunde han skimte Husets Gavl som en hvid Klippespids i Engenes grønne Sø, og ofte så han, gemt bag Gardinet, Birte gå forbi ude i Alleen på sin Vej til og fra Byen. Hun var ham, som Røgen fra hendes Hytte, et evigt manende Memento, en stræng Påmindelse: Husk at være så trofast som jeg!

Og dér stod hun nu en skønne Dag i sit brune Sjal med sin Blomsterhat og sit store, milde Ansigt for at sige Farvel. Hun havde fået Huset godt solgt, forklarede hun, og skulde nu rejse over til det fjærne Amerika, til sin Søster, der var Enke og ene som hun og havde skrevet efter hende. Der var nok at tjene derovre ved Spinding. Det blev vel hårdt at forlade de grønne Enge og det lille, fredelige Hus, men det var jo bedre sådan, det var dog så tungt at sidde dér ude i den enlige Stue og mindes. Hun sukkede og svøbte Sjalet om sine barkedede Hænder.

Tue lyttede til med stigende Angst — hun rejste — hun forlod ham — hvordan skulde han så holde sig? så havde han dog alligevel haft Ret, hun var ikke bedre end han, troløs som han, fej som han, flygtende fra de døde til de levende — — hun havde solgt Antøns Hus for at glemme ham! O, hvor var det usselt alt sammen! Han vilde ikke se på hende, han vilde ikke bryde sig om, at hun rejste!

Birte sukkede atter, så stod hun op: «Ja, så er